

Sygn. akt V ACz 690/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Zofia Kołaczyk

Sędziowie: SA Urszula Bożałkińska (spr.)

SO del. Zofia Wolna

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w R.

przeciwko (...) w R.

o uchylenie uchwały

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 8 maja 2013 r., sygn. II C 102/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt V ACz 690/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił pozew powódki o uchylenie uchwał (...)w R. z uwagi na niedopuszczalność drogi sądowej. Wskazane zostało, iż zasady funkcjonowania, a w szczególności tryb kontroli uchwał spółek wodnych regulują przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (tekst jednolity – Dz. U. 2012, poz. 145), które przewidują w tym zakresie wyłączność drogi administracyjnej. Stąd też sąd powszechny nie jest uprawniony do oceny ważności zaskarżonych uchwał.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód wnosił o jego uchylenie wskazując, iż zgodnie z art. 17 pkt 4² k.p.c. do właściwości sądów okręgowych należą sprawy o uchylenie, stwierdzenie nieważności albo o ustalenie nieistnienia uchwał organów osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nie będących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, pozwana jest zaś osobą prawną, a powyższy przepis stanowił podstawę przekazania sprawy, pierwotnie wniesionej do Sądu Rejonowego, Sądowi Okręgowemu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wyjaśnienia wymagało, iż powołany przez skarżącą art. 17 pkt 4² k.p.c. nie statuuje kompetencji dla sądów okręgowych do orzekania w sprawach w nim wymienionych,

a jedynie wskazuje, które ze spraw podlegających rozpoznaniu przez sądy powszechne należą do właściwości sądów okręgowych. O tym natomiast, czy dana sprawa może być rozpoznawana przez sąd powszechny decyduje jej charakter (art. 1 k.p.c.) oraz wzgląd na to czy z mocy przepisów szczególnych nie należy ona do właściwości innych organów (art. 2 § 3 k.p.c.).

Badając sprawę pod kątem czy z mocy przepisów szczególnych nie należy ona do właściwości innych organów należało mieć na uwadze następujące okoliczności. W niniejszej sprawie, stosownie do żądania pozwu, przedmiotem kontroli ze strony sądu miała być ważność uchwał podjętych przez walne zgromadzenie pozwanej spółki wodnej. Jak słusnie wskazał jednak Sąd Okręgowy, zasady funkcjonowania takich spółek regulują przepisy ustawy Prawo wodne. Zgodnie z postanowieniami tej ustawy kontrola oraz nadzór nad działalnością spółek wodnych, jako podmiotów szczególnego rodzaju, powierzone zostały właściwemu staroście (art. 178 ustawy). Kontrola ta wyraża się między w obowiązku spółek wodnych przedkładania wszelkich podejmowanych przez ich organy uchwał staroście, który

z kolei uprawniony jest w terminie 30 dni od otrzymania uchwały do stwierdzenia

w drodze decyzji jej nieważności. W ocenie Sądu Apelacyjnego, wskazane wyżej okoliczności przemawiają przeciwko przyjęciu dopuszczalności drogi sądowej w niniejszej sprawie. Jeżeli bowiem kontrola całości podejmowanych przez spółki wodne uchwał z mocy ustawy, z urzędu dokonywana jest przez właściwy organ administracyjny (starostę), którego decyzje co do zasady podlegają zaskarżeniu w trybie administracyjnym

i sądowoadministracyjnym, to nie sposób uznać, zakładając racjonalność ustawodawcy, aby jednocześnie, niejako dwutorowo, dopuszczalnym była weryfikacja ważności tych uchwał na drodze postępowania cywilnego (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27 lutego 2013 r. sygn. I ACz 319/13). Zważyć należy również, iż pogląd o wyłącznej kompetencji starosty do kontroli uchwał spółek wodnych znajduje również odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych, gdzie konsekwentnie prezentowane jest stanowisko o braku możliwości wymuszenia przez inne podmioty skorzystania przez starostę z przysługujących mu uprawnień nadzorczych, w trybie skargi na bezczynność organu (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2012 r. II OSK 489/12).

Jednocześnie w doktrynie akcentuje się to, że uprawnienia starosty w stosunku do spółki wodnej w większości polegają na rozstrzygnięciu o zgodności z prawem uchwał organów spółki wodnej. Decyzja starosty, o której mowa w art. 179 ust. 2 Prawa wodnego, jest jednocześnie, jak stanowi ustęp 4 tegoż artykułu ostateczna, co w sposób jednoznaczny wyłącza sąd powszechny, jako właściwy do orzekania w tym przedmiocie z racji zapisu art. 1 k.p.c.

Z przedstawionych względów zażalenie powoda, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

(...)

1. (...)

2. (...)

-.

• (...);

• (...);

2. (...).